

[Hanne Severinsen]

kolonihaver. Det er i virkeligheden den vej rundt, vi skal.

Det er derfor, jeg gerne vil have, at man uddyber lidt nærmere, hvad det er, man mener. Der står, at man opfordrer regeringen til at tage de nødvendige skridt, og man skal sikre tilvejebringelse, og man skal sikre en varig placering af kolonihaver på arealer. Hvordan skal man gøre det? Skal man sikre på den måde, at staten skal sige: sådan og sådan skal det være? I så fald opgiver vi jo totalt rammestyling og decentralisering; vi opgiver det princip, der ligger i hele kommuneplanloven.

Hvis der derimod bare i forslaget ligger, at staten skal henstille og tilskynde og registrere, er der jo faktisk bare tale om det, skiftende regeringer har gjort. Som miljøministeren så udmærket redegjorde for, har man både i planstyrelsens redegørelse, i landsplanredegørelsen og senest for et år siden i kommuneplanorienteringen givet netop disse retningslinjer og tilskyndet netop på den måde. Så i virkeligheden kunne man såmænd sige, at regeringer – og det er altså ikke bare den nuværende regering, men også tidligere regeringer – faktisk har gjort det, hvis der med sikring skal forstås, at man gør, hvad man kan inden for kommuneplanlovens rammer. Men hvis man ønsker, at staten skal sikre det ved at sige: kommunerne skal placere det her og her, så går man jo ud over det kommunale selvstyre.

Men jeg vil i øvrigt benytte lejligheden til at takke ministeren for hans tilsagn om, at der vil komme en redegørelse om, hvad kommunerne rent faktisk gør. Jeg tror, det er den vej, man skal gå – altså lægge pres på kommunerne og registrere, hvem der gør noget, og hvem der ikke gør noget for deres borgere.

Margrete Auken (SF):

Som socialdemokratiet kan høre, er det jo et lidt mærkeligt forslag, vi står med her. SF kan deltage i socialdemokratiets blomstrende lovprisning af kolonihaverne. Jeg kunne godt fortsætte superlativerne og krydre dem med et utal af personlige erfaringer, men vil lade det blive ved det, som indtil nu er sagt, og understrege, at det i høj grad er et københavnsk problem. Jeg tror, jeg må fortælle fru Hanne Severinsen, at det ikke kun er Køben-

havns kommune. Københavns kommune hører jo tæt sammen med hele hovedstadsområdet, så det kan ikke nytte noget, vi bare løfter pegefinger over for den jo i mange henseender hårdt trængte kommune med de tungeste problemer. Der skulle måske også et samarbejde med nogle af de mere privilegerede kommuner til.

Det, som er lidt mærkeligt, er, hvordan dette her skal lade sig gøre, for vi kan selvfølgelig være tilfredse med regeringens tilsagn om at registrere, hvad der sker, og håbe, at regeringen som sådan vil være lidt mere initiativrig end den konservative ordfører, som sagde, at de konservative under alle omstændigheder ville være tilfreds, ligegyldigt hvad kommunerne havde gjort. Sådan forstod jeg resultatet af det var, fordi man mente, de altid var gode nok. Det synes jeg er en udmærket måde at gå til det på. Jeg kunne godt ønske mig, at vi kunne gøre lidt mere, men jeg mener, det burde have været forslagsstillernes opgave at fortælle os, hvor eventuelle vinkler ligger i den nuværende lovgivning, eller, hvis der skal laves noget om i loven, hvad det er, der i givet fald skal laves om. Også dér ville vi sandsynligvis være positive, men vi må selvfølgelig se det først, før vi kan se, om vi kan være det.

Endelig vil jeg sige, at denne første behandling kan være et fremragende oplæg til kommunalvalgkampen, som nu kommer i gang. Den velvilje, der kommer fra alle partier herinde – vi har ikke hørt bækken igenem, og man kan have en vis bekymring for de konservatives tilslutning til hver en tid til det, kommunerne har gjort – er jo et fremragende oplæg, og jeg tror såmænd, at mange mennesker vil være glade for, at også socialdemokraterne ikke bare har støttet, men altså også har fremsat et forslag. Det kan man såmænd få god brug for i den valgkamp, der kommer, ligesom man kan få brug for venstres enormt positive holdning, og jeg vil håbe, vi får de konservative til at sige, at de er en tand mere positive, end at de bare altid vil makke ret, så vi virkelig får sendt godt skyts ud til aktivister og vælgere under den valgkamp, der står for. I første omgang må det vel være det, forslaget fremfor alt kan.

Men jeg vil egentlig bede ministeren sige, hvad det er, han forestiller sig man kan gøre, hvis det viser sig, at kommunerne ikke har levet op til henstillingerne. Det fik vi ikke